

Sefer Yazıcı 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sefer Yazıcı 2

Rize'de doğup büyüdü. İlk, Orta ve Lise öğrenimini Rize'de tamamladı. Üniversite öğrenimini Pamukkale Üniversitesinde tamamladı. Halen Rize'de yaşıyor. Üniversite öğrenimi sırasında şiirlerini beğenen Edebiyat Öğretmeni tarafından şiirleri bazı gazetelerin şiir köşelerinde yayınlandı.

Acı Ya Rab

Bulutlar altında ıslanıyorum
Gözyaşlarım karışıyor sulara
Üşümüyor sanki ben yanıyorum
Acı Ya Rab sevilmeyen kullara

Her yerden dert gelir çöker üstüne
Geceleri uyku girmez gözüne
Çok seversin inanmazlar sözüne
Acı Ya Rab sevilmeyen kullara

İçinin ateşi yakar kavurur
Tekrar söylemeye bırakmaz gurur
Bu yetmezmiş gibi felekte vurur
Acı Ya Rab sevilmeyen kullara

Bakarsın kalmışım bir tek başına
Kimse bakmaz inan ki gözyaşına
Hasretsindir gözlerine kaşına
Acı Ya Rab sevilmeyen kullara

Sürekli bağlanır delice sever
Bir vefasız güzel yıllarını yer
Umutsuz sevip te sevilmeyenler
Acı Ya Rab sevilmeyen kullara

Sefer Yazıcı 2

Ağlama Sakın

Kalbinde bir küçük yer vermemişsen
Kadere kızıp ta ağlama sakın
Bir ömür boyunca hiç sevmemişsen
Kadere kızıp ta ağlama sakın

Kalbinin içinde hiç sevgi yoksa
Kader sillesini sana vurmuşsa
Şu fani dünyada bir dostun yoksa
Kadere kızıp ta ağlama sakın

Kar edip kalbini hiç sevmemişsen
Kalbinde kimseye yer vermemişsen
Dünyada tek güzel benim demişsen
Kadere kızıp ta ağlama sakın

Kaybetmişsen bütün umutlarını
Saklamışsan eğer duygularını
Unutmuşsan güzel anılarını
Kadere kızıp ta ağlama sakın

Sefer Yazıcı 2

Ađlamamak İçin

Ayrılıp giderken senin ardından
Ađlamamak için kendimi tuttum
Koparken bütün o hatıralardan
Ađlamamak için kendimi tuttum

Elini sıkıp ta veda ederken
Güzel gözlerine son kez bakarken
Son sözleri haer gibi saptarken
Ađlamamak için kendimi tuttum

Durup uzun uzun baktım peşinden
Kalbim kopacaktı sanki yerinden
Etkilenip belki son sözlerinden
Ađlamamak için kendimi tuttum

Peşinden bakarken özledim seni
Çaresiz ayrılık mahvetti beni
Kapatdım yüzüme iki elimi
Ađlamamak için kendimi tuttum

Bir hüzün döküldü bütün dnyama
İsyan eder oldum böyle yaşıma
Artık durun dedim duygularıma
Ađlamamak için kendimi tuttum

Sefer Yazıcı 2

Anlarsın Belki Birgün

Kapılmışım zamanın sürükleyen seline
Kendimi bırakmışım kaderimin eline
Şimdi benden uzakta kalıp kendi kendine
Düşünüpte hatanı anlarsın belki bir gün

Silip attım aklımdan senle geçen dünleri
Kapattım bir zindana sana olan hisleri
Bana bunca zamandır çektiğin dertleri
Düşünüpte hatanı anlarsın belki bir gün

Uğramadım seninle geçtiğim sokaklara
Sitem ettim saçımda bıraktığın aklara
Bakıp sana yazdığım aşk dolu mektuplara
Düşünüpte hatanı anlarsın belki bir gün

İsyan ettim her şeye resmine bakıp bakıp
Unuttum artık seni son bir sigara yakıp
Büzülüp bir köşede eski günlere dalıp
Düşünüpte hatanı anlarsın belki bir gün

Son verdim ızdıraba derin bir ah çekerek
Dedim bitmez bu çile böyle boyun bükerek
Anlattım her derdimi sana feryad ederek
Düşünüpte hatanı anlarsın belki bir gün

Sefer Yazıcı 2

Başaramadım

İçimi kemiren eski aşkları
Unutayım dedim başaramadım
Gönlümü küllenen hatıralarla
Avutayım dedim başaramadım

Artık yeter benim çektiğim çile
Ömrüm harab oldu gitti nafîle
Tutulup ta deli bir karanfile
Yanmayayım dedim başaramadım

Bir Leyla misali girdi gönlüme
Aşkın hançerini soktu böğrüme
Melekler timsali güzel yüzüne
Bakmayayım dedim başaramadım

Savurdu gönlümü aşkın seline
Tutuldum dünyanın en güzeline
Bana uzattığı sıcak eline
Tutmayayım dedim başaramadım

Sürükledi beni gittiği yere
Belki de götürdü yeni dertlere
Bana söylediği güzel sözlere
Kanmayayım dedim başaramadım

Sefer Yazıcı 2

Başkasını Sevemem

Güzel gözlerine baktım anladım
Senden başkasını sevemem artık
Yanıdayken gerçek aşkı tanıdım
Senden başkasını sevemem artık

Kapıldım beklide senin seline
İnan ki bir anda düştüm eline
Korkmadım inandım senin sevgine
Senden başkasını sevemem artık

Sakin ha güzelim beni terk etme
Yalnız bırakıp ta perişan etme
Aşığım mecnunum bırakıp gitme
Senden başkasını sevemem artık

İçimde korkuyla karışık hisler
Yanıyor şu kalbim hep seni ister
Senden ayrılmak mı ölümden beter
Senden başkasını sevemem artık

Ateştir kalbimde sevgin kavrulur
Rüyamda saçların bana savrulur
İnan ki bu ateş sevince durur
Senden başkasını sevemem artık

Siyah saçlarına rüzgarlar girer
Dostlarım ayrılır hep birer birer
Odama yalnızca hatıran girer
Senden başkasını sevemem artık

Sefer Yazıcı 2

Ben Bilirim

Bunca sene kalbi kırık
Yaşadıysam ben bilirim
Sokaklarda boynu bükük
Geziyorsam ben bilirim

Gece gündüz ağlıyorsam
Yüreğimi dağlıyorsam
Bunca sene hala seni
Seviyorsam ben bilirim

Garip gönlüm gülmemişse
Saçım aklar düşmüşse
Gözlerimde kanlı yaşlar
Görölmüşse ben bilirim

Odam resminle dolmuşsa
Mektupların duruyorsa
Bunca zaman hatıranı
Saklıyorsam ben bilirim

Seni hala seviyorsam
Günden güne özlüyorsam
İlk tanıştığımız yerde
Bekliyorsam ben bilirim

Sefer Yazıcı 2

Berduşum Serseriyim

Sokaklar meskenumdur
Kaldurumlar evumdur
Deli diyorlar bana
Bu senun eserundur

Berduşum serseriyim
Belki biraz deliyim
Kimse bilmez derdumi
Yürekten yaraliyim

Kaybolmuş hayallerum
Kabus olmuş duşlerum
Eller almış yarumi
Dertleri kadehlerum

Berduşum serseriyim
Belki biraz deliyim
Kimse bilmez derdumi
Yürekten yaraliyim

Sevdanun dertlerinde
Sokak köşelerinde
Umutlarum kaybolmuş
İçki şişelerinde

Berduşum serseriyim
Belki biraz deliyim
Kimse bilmez derdumi
Yürekten yaraliyim

Sefer Yazıcı 2

Bilirmisin

Senden ayrı geçen zaman
Ne zalimdir bilir misin
Çökünce gecenin karanlığı üstüme
Hisler ne acımasızdır bilir misin
Bilir misin sensizliğin çılgınlığını
Hani duvarlar üstüne gelir ya
Her biri bir dert yumağı
Sıkıntı kaynağı
Sen olmazsan bitmezdi ya çileler
Geçmezdi ya o korkunç karanlık geceler
Dinmezdi ya hasret
Bilir misin sanki sen bunları
Bilir misin kalbimdeki çılgınları
Sensizken neden yükseldiklerini kalbimi bölercesine
Duracak diye korktuğum zamanları
Elini üstüne koyduğunda
Bilir misin kalbimin neden hızlı çarptığını
Neden alev alev yandığını
İç çekişlerimi
Aldığım her solukta seni soluduğumu
Kokunu hiç unutmadığımı
Bilir misin saçını neden kokladığımı
Bilir misin denizler kadar derin
Gözlerine baktığımdaki halimi
Boğulur gibi olduğum kurtulmak için çırpınmadığımı
Gözlerine baktığımdaki halimi
Hani derinlerine daldığım ve benden kaçırdığın
Gökyüzü kadar güzel ışıltılı
Gözlerine baktığımdaki halimi bilir misin
Bilir misin gözlerimdeki ağlamaklı ifadenin sebebini
Hani ağlıyor musun diye sorduğun günlerde
Kaybetme korkusunu bilir misin
Gözlerimdeki damlaların neden olduğunu
Neden yüzümün asılıp ifademini donduğunu
Bu çehrenin neden solduğunu bilir misin
Bilir misin sevmenin ne demek olduğunu
Sevilmenin yükünü mesuliyetini
Aşkın fedakarlık olduğunu bilir misin
Kırılıp belli etmemeyi
Çileler çekip çektirmemeyi
Bilir misin sevilmeyi ve seni nasıl sevdiğimi
Uğrunda verilecek canın kıymetinin ne olduğunu
Derdimin ne olduğunu bilir misin?

Sefer Yazıcı 2

Bir Sarhoş Görürsün

Her akşam balkona çıkıp bakınca
Bir sarhoş görürsün köşe başında
Sabahları kalkıp camı açınca
Bir sarhoş görürsün köşe başında

Yırtık bir ceket var onun sırtında
Sanmayasın yalnız hayat yolunda
Gönül dostu içki onun koynunda
Bir sarhoş görürsün köşe başında

Üstü başı yırtık yüreği harap
Bilmezsün ki nedir çektiği azap
Gözlerinde yaşlar elinde şarap
Bir sarhoş görürsün köşe başında

İssiz kaldırımlar meskeni olmuş
O ihtiyar değil genç yaşta solmuş
Vefasız birinin aşığı olmuş
Bir sarhoş görürsün köşe başında

Onun tek dostu var içki şişesi
Yüzü hiç gülmez ki yoktur neşesi
Saçları ağarmış kısılmış sesi
Bir sarhoş görürsün köşe başında

Şimdilik burada bir gün gidecek
Çaresiz derdine yenik düşecek
Şu boş kaldırımda düşüp ölecek
Bir sarhoş görürsün köşe başında

Sefer Yazıcı 2

Çile Çekiyor

Görürsen birinin boynunu bükük
İnan ki aşıktır çile çekiyor
Üstünü başını hep yıkık dökük
İnan ki aşıktır çile çekiyor

Dalıp gidiyorsa çok uzaklara
İsyan etmiş ise mutluluklara
Kaçmak istiyorsa karanlıklara
İnan ki aşıktır çile çekiyor

Kuytu bir köşede büzülüyorsa
Elinde içkiyi yudumluyorsa
İçini dökcek dost arıyorsa
İnan ki aşıktır çile çekiyor

Genç yaşta saçına düşmüşse aklar
Söylemez derdini herkesten saklar
Meskeni olmuşsa bomboş sokaklar
İnan ki aşıktır çile çekiyor

Geceler ruhuna zindan olmuşsa
Hatıralar ile huzur bulmuşsa
Gözüne sel gibi yaşlar dolmuşsa
İnan ki aşıktır çile çekiyor

Perişan haline gülüp geçerse
Talihsiz bahtına boyun bükerse
Yüklenme üstüne söyleyemezse
İnan ki aşıktır çile çekiyor

Sefer Yazıcı 2

Çilelere Aşığız

Anladım ki faydasız Őu feleğe direnmek
Őu dũnyada kahrolup tũkenmeye ne gerek
Bitmeyen bir çilenin aşığımız hepimiz
Toprađa gideceđiz hep topraktan gelerek

Vefasız dolu olsa bu dũnyada her yanın
Yine sevmekten geğer anlamı yaşamanın
Dert çekmekten geriye kalmasa da zamanın
Yinede yolumuza gitmeliyiz gũlerek

Yařanılan bunca dert gönlũmũze zulũmdũr
Kime ne deriz bundan giden kendi ömrũmdũr
Biliriz ki vefasız aşkın sonu ölümdũr
Hep peşinden gideriz yine boyun eğer

Sefer Yazıcı 2

Dert Rüzgarı

Esme rüzgar esip geçme estiğin üstüne kar mı
Söyle bana dert rüzgarı yarimden bir haber var mı
Aylar geçti hasretiyle yüreğimi tel tel etti
Söyle bana çok sevdiğim zalimden bir haber var mı

Ne oldu ki sana rüzgar neden buruk esiyorsun
Yoksa yaralı kalbimden bir şeyler mi gizliyorsun
Hasret çeken şu garibe neden cevap vermiyorsun
Söyle bana dert rüzgarı yarimden bir haber var mı

Niye durdun niye rüzgar kötü bir şeyler mi oldu
Bak şimdi delice seven yüreğim azapla doldu
Aşka yemin diktiğimiz güllerimiz neden soldu
Söyle bana dert rüzgarı yarimden bir haber var mı

Bunca hasret bu ızdırap bitirecek inan beni
Sende öyle suskun durup harab etme yüreğimi
Ecel unutturur ancak derdi bana yarım seni
Söyle bana dert rüzgarı yarimden bir haber var mı

Sefer Yazıcı 2

Doyamıyorum

O kadar güzelsin ki bir tanem
Sana bakmaya kıyamıyorum
Ah o kadar güzelsin ki
Ne kadar öpsem de doyamıyorum
İpek gibi tel tel saçların
Mis gibi kokuyor yine bu akşam
Her teli gönlümden kopan bir parça sanki
Ne kadar koklasam doyamıyorum
O gözlerin var ya kahverengiler
Hani kirpikleri birer ok gibi
Bakışlarında bin bir anlamlı kelime saklı
Ne kadar baksam da doyamıyorum
Gülüştün o kadar harika ki
Yanağındaki gamzen hep hayalimde
Kulaklarımda çınlıyor sesin tüm ahengiyle
Ne kadar dinlesem doyamıyorum
O kadar yumuşak narin ki tenin
Buğday rengi var ya beni mahveden
O kadar güzel ki her yanın senin
Ne kadar dokunsam doyamıyorum
Yanında o kadar kısa ki zaman
O kadar hızlı ki saatler ve an
Varlığının derinliklerinde kaybolur ben ve zaman
Seninle olmaya doyamıyorum

Sefer Yazıcı 2

Dünyadaki En Güzel

Unutamam bin yıl geçse aradan
Şen suçlusun bağrımdaki yaradan
Özenmiş yaratmış yüce yaradan
Bence dünyadaki en güzel sensin

Hayalin duruyor her an gözümde
Hiç siteme rastlamadım sözünde
Güzelliği saklamışsın özünde
Bence dünyadaki en güzel sensin

Saçının bir teli dünyaya değer
Güzel gözler beni yakar kül eder
Merak edip sebep sorarsan eğer
Bence dünyadaki en güzel sensin

Elini uzattın elim titriyor
Ne kadar çok görsem hasret bitmiyor
Kelimeler anlatmaya yetmiyor
Bence dünyadaki en güzel sensin

Özlüyorum bir gün geçse aradan
Bir hüzün içimde hatıralardan
Bu sözlerim sana inan ki candan
Bence dünyadaki en güzel sensin

Sefer Yazıcı 2

Ebru

Hayalin bölüyor uykularımı
Gözlerime uyku girmiyor Ebru
Seninle süslüyor rüyalarımı
Rüyalar gerçeğe dönmüyor Ebru

Sensizlik tüketti bütün ömrümü
Hasretin kül etti deli gönlümü
Aşk ateşi yüreğime düştü mü
Sen olmadan ateş sönmüyor Ebru

Saatlerim sitemlerle geçiyor
Gönlümün feryadı susmak bilmiyor
Neşeli günlerim artık gelmiyor
Gözlerimde yaşlar dinmiyor Ebru

Ne kadar özlesem güzel gözlümü
Ne kadar seyretsem melek yüzlümü
Uğruna sarf etsem bütün ömrümü
Bu kadarı bana yetmiyor Ebru

Geceleri bakıp bakıp resmine
Düşünürüm yine kendi kendime
Ellerini versen bile elime
Gönlüm cesareti bulmuyor Ebru

Kaç kez tekrarlasam ilan- ı aşkı
İnan ki tekrarım binleri aştı
Ne zaman ki huzuruna ulaştı
Tutuluyor dilim dönmüyor Ebru

Umutsuz derdime çare ararım
Geçen bir ömürdü benim zararım
Sana değil kendime bu isyanım
Gururum sesimi kısıyor Ebru

Geçmişten bu güne derdim bu benim
Mutlu ol ve yaşa var bir sevenin
Söylesene sevilmeden sevenin
Yaşamaya hakkı yok mudur Ebru

Aklımda tükenmez bitmez sorular
Saklasamda kaybolmuyor arzular
Şiirlere dökülüyor duygular
Yerinde durmuyor taşıyor Ebru

Sefer Yazıcı 2

Gidemez misin

Kırılmış kalbimde bir taht kurmadan
Ardına bakmadan gidemez misin
Yeni bir aşk ile beni yormadan
Hiç ümit vermeden gidemez misin

Bir de sen kendine esir etmeden
Mecnun gibi çölde sefil etmeden
Uzaklaşıp benden veda etmeden
Hiç ümit vermeden gidemez misin

Yeniden gönlüme düşmeden ateş
Olmadan eskisi gibi çilekeş
Solmadan gönlümde parlayan güneş
Hiç ümit vermeden gidemez misin

Sormadan bir kere bile adımı
Sele döndürmeden gözyaşlarımı
Haykırmadan gönlüm aşk feryadımı
Hiç ümit vermeden gidemez misin

Unutup kendimi sana gelmeden
Vefasız sevgine gönül vermeden
Şu kısacık ömrüm sona ermeden
Hiç ümit vermeden gidemez misin

Sefer Yazıcı 2

Gider

Umutsuz bir aşkın kölesi oldum
Boynumda zinciri sürükler gider
Aradım huzuru yanında buldum
Her gün yerden yere vurur da gider

Aşkının işçisi olmuşum şimdi
Çile eker derdi biçerim şimdi
Mutluluklar onun dertler benimdi
Hepsini sırtıma yükler de gider

Belki beni sever diye çalıştım
Gönlümü uğruna saray yapmıştım
Ona tek servetim sadece aşkım
Gönül sarayımı yıkar da gider

O gidince bende baharlar biter
Bütün mevsimleri bana güz eder
Beni yaşlandırır acı kederler
Saçıma akları döker de gider

Benim çektiklerim umrunda olmaz
Ölsem bile belki hiç umursamaz
Başını çevirir yüzüme bakmaz
Küllenen gönlümü yakar da gider

Yaralı gönlüme bir ümit vermez
Şözünden sitemi hiç esirgemez
Üzölüp kahrolsam teselli etmez
Gözümünden yaşlarım akar da gider

Perişan olsam da halimi görmez
Yerlerde sürünsem bu ona yetmez
Yaptığı zulümü asla düşünmez
Ümit verir sonra öldürür gider

Sefer Yazıcı 2

Gittin

Ömrümün belki de en hazin günü
Ardına bakmadan terk edip gittin
Yıkılmaz bir duvar olan kalbimi
Paramparça ettin bırakıp gittin

Bir elveda bile demeden bana
Teselli vermeden seven şu cana
Bırakıp ta beni kara yazıma
Hasret deryasına itip te gittin

Beni yıktığını hiç düşünmeden
Ecelim oldun sen önemsemeden
Yaşanan günlere değer vermeden
Bir yabancı gibi çekip te gittin

Seven yüreğime volkanlar döküp
Kavrulan kalbimi yerinden söküp
Vurulmuşcasına boynunu büküp
Gönlüme bin çile ekip te gittin

Alnıma sıkılan kurşun misali
Bağrıma saplanan hançer misali
İdama hazır bir cellat misali
Boynuma halkayı takıp ta gittin
Bin türlü silahla vurup ta gittin

Sefer Yazıcı 2

Gömdüm Kuylara

Bir zamanlar aşk için yanan kalbimi
Çıkardım yerinden gömdüm sulara
Yıllar boyu sana olan sevgimi
Söküp aldım kalbimden gömdüm kuylara

Dökülürken gözümde sınısıcak yaşlar
Damlaya damlaya bir göl olurken
Sensiz bomboş bir dünyam var iken
Çıkardım kederi gömdüm kuylara

İçimde kaynayan bir volkan gibi
Sakladım bir ömür senden sevgimi
Şimdiyse titreyen şu ellerimi
Çıkardım yerinden gömdüm kuylara

Yıllarca yakmıştın aşk ile beni
Yıkıştın bir anda hayallerimi
Aklımdan bir türlü çıkmayan seni
Çıkardım yerinden gömdüm kuylara

İçimde kaynayan volkan püskürdü
Gözlerin gözüme bakar bir kördü
Sonunda bu sevgi beni öldürdü
Çıkardın hayattan gömdün kuylara

Sefer Yazıcı 2

Gücüm Kalmadı

Öyle sinsi sinsi girme gönlüme
Sevdayı çekecek gücüm kalmadı
Zaten çile dolu bak şu ömrüme
Sevdayı çekecek gücüm kalmadı

Bakma gözlerime fayda yok benden
Ne aşk nede sevgi istemem senden
Çık git ne olursun kırık kalbimden
Sevdayı çekecek gücüm kalmadı

Silindi gönlümden bir bir duygular
Aşklardan sadece kaldı anılar
Bölünmesin artık tatlı uykular
Sevdayı çekecek gücüm kalmadı

Sefer Yazıcı 2

Hasret Kaldım

Günlerim ızdırab oldu senden uzak bir yerde
Zaman işkenceler etti özlem düşürdü derde
Hep düşünür durur oldum şimdi sevgilim nerde
Ayrılık çekilmez oldu yüzüne hasret kaldım

Her ne yapsam aklımda sen gözlerimde yaşlar var
İçimi yakan bir ateş birde derin boşluk var
Çektiğim bu sonsuz azap her gün daha da artar
Her kelimedede okşayan sözüne hasret kaldım

Arıyorum her gün her gün yine senden haber yok
Sensiz yaşadığım bir an nede eski neşem yok
Gözlerimde o hayalin yüreğimde çilem çok
Özlemimden daha sıcak tenine hasret kaldım

Saatler çok uzunmuş sensiz kalınca anladım
Çok acı çektim fakat hiç böyle kötü olmadım
Ben ne günler geçirdim bu kadar garip kalmadım
Hayatıma anlam veren sevgine hasret kaldım

Sefer Yazıcı 2

İçimdeki Ses

Kahretme kendini biraz mutlu ol
Güleceksin dedi içimdeki ses
Elbette kendine layık birini
Bulacaksın dedi içimdeki ses

Acıymış kedermiş kafana takma
Boşuna üzülüp canını sıkma
Sevgiyi bulup ta sevmekten korkma
Seveceksin dedi içimdeki ses

Kendine saygı duy sakın küçülme
Kadere boyun eğ geri çekilme
Bir kalbe giremem diye düşünme
Gireceksin dedi içimdeki ses

Felek bir gün düşer senin haline
Esir olur aşkın acı seline
Çare bulur o çaresiz derdine
Merhem olur dedi içimdeki ses

Ağlayan yüzünde sevinç görülür
Kalbine sardığın düğüm çözülür
Yeni bir sevdanın ağı örülür
Kaçamazsın dedi içimdeki ses

Boğulur gözlerin sevinç yaşına
Bir ortak bulursun gönül aşına
Bu hayat yolunu yalnız başına
Aşamazsın dedi içimdeki ses

Sefer Yazıcı 2

İlk Ayrılık

İlk ayrılık çok acıymış kurşun gibi vurdu beni
Daha elveda demeden gitmeden özledim seni
Derin bir ızdırap çekip mehvettim kendi kendimi
Ne bu halin soruyorlar söyle bana ne diyeyim

Geçmez oldu dakikalar saatlerse bir yıl oldu
Sen ayrılıp ta giderken inan ki gözlerim doldu
Bu hasretin acısından tutuştu bağrım kahroldu
Ne bu halin soruyorlar söyle bana ne diyeyim

Sen gidince sokaklarda mutsuz mutsuz gezer oldum
Beni seven dostlarımı istemeden üzer oldum
Gece çökünce ağlayıp saçımı başımı yoldum
Ne bu halin soruyorlar söyle bana ne diyeyim

Çok özledim gözlerini çok özledim sözlerini
Çok özledim avucumda ısıttığım ellerini
Şaklanmıyor saklasam da ızdırabın izlerini
Ne bu halin soruyorlar söyle bana ne diyeyim

Gecem azap günüm azap neye baksam hep sen varsın
Kalbimdeki bu yarayı söyle sabır nasıl sarsın
Döktüm sana yüreğimi beni ancak sen anlarsın
Ne bu halin soruyorlar söyle bana ne diyeyim

Sefer Yazıcı 2

İyi Düşün

Sevmeye değer mi sevdiğin insan
İyice düşün de ondan sonra sev
Ya birde sonunda yalnız kalırsan
İyice düşün de ondan sonra sev

Çileli günlerin umurunda mı
Seninle birlikte o da ağlar mı
Yoksa bırakıp ta hemen kaçır mı
İyice düşün de ondan sonra sev

Ayrılırken ardından yaşlar döker mi
Belki döner diye seni bekler mi
Senin özlediğin kadar özler mi
İyice düşün de ondan sonra sev

Senle yaşamaya hazır mı bir bak
Sonra fayda etmez sana ağlamak
Onsuz zehir olur inan yaşamak
İyice düşün de ondan sonra sev

Sevmek güzel bir şey kalbini verse
O da senin gibi seni severse
Ya senin gibi sevmeye layık değilse
İyice düşün de ondan sonra sev

Sefer Yazıcı 2

Kadehler

Bazen yalnız kalıp üzüldüğümde
Bana tek arkadaş olur kadehler
Sen beni bırakıp terk ettiğinde
Bana tek arkadaş olur kadehler

Belki bulduğum eski yerlerde
Belki de gittiğim meyhanelerde
Senin olmadığın bütün yerlerde
Bana tek arkadaş olur kadehler

Bakarsın berduşum elimde şişe
Ne umudum kalmış ne de endişe
Aşkına yaptığım bu direnişe
Bana tek arkadaş olur kadehler

Bazen bir masada dalmışsam derde
Hayalin hep karşımda perde perde
Seni düşündüğüm kara günlerde
Bana tek arkadaş olur kadehler

Sefer Yazıcı 2

Kaderine Üzülme

Aşkın ışıltısıydı gözlerinde parlayan
Sendе aşıksın artık kaderine üzülme
Mutluluk ateşindir yüreğinde kaynayan
Sendе aşıksın artık kaderine üzülme

Garip halinden belli onu nasıl sevdiğin
Bu değil miydi zaten Tanrıdan dilediğin
Muradına erdin ya mesut olsun yüreğin
Sendе aşıksın artık kaderine üzülme

Basmış seni bağına mutluluğun kolları
Sana da açılmışlar aşk bağının yolları
Çoktan unuttun zaten boşa geçen yılları
Sendе aşıksın artık kaderine üzülme

Kurtulmak zor olmamış feleğin çemberinden
Aşkı bilen birisi tutmuş senin elinden
Daha fazla sevmiş bak oda seni kendinden
Sendе aşıksın artık kaderine üzülme

Ellerin boş değıller tutunacak dalın var
Dünya denen alemde izlenecek yolun var
Unutma ki güzelim seni seven biri var
Sendе aşıksın artık kaderine üzülme

Sefer Yazıcı 2

Kahreden Hasret

Duydum ki aşkımı alaya aldın
Anlamadın benim kırık kalbimi
Sonum olur diye hiç düşünmeden
Ziyan ettin benim tüm gençliğimi

Şimdi boynum bükük viran haldeyim
Elimde içkiyle bir köşedeyim
Kaç şişe devirsem teselli etmez
Aşkın o çaresiz dertlerindeyim

İyice belirdi saçımda aklar
Her teli bu aşktan bir çile saklar
Şimdi şu harabe hali anlatır
Aşkın hasretinden ağaran saçlar

Ellerini tutan ellerim titrer
Senin için yanan kalbim de tekler
Artık hasretine dayanmaz ruhum
Sessiz bir köşede eceli bekler

Sefer Yazıcı 2

Kim Diyeceksin

Zalimsin zülmüne dayanmaz gönlüm
Çektiğim azabı ne bileceksin
Ben yalan aşkımdan mecnuna döndüm
Şu yıkılmış aşık kim diyeceksin

Sen de son darbeyi vurdun gönlüme
Çekilmez bir azap verdin ömrüme
Bir yabancı gibi bakıp yüzüme
Şu yıkılmış aşık kim diyeceksin

Düşünmedin sensiz benim halimi
Tanıyamaz oldum bende kendimi
Duyup feryad eden hazin sesimi
Şu yıkılmış aşık kim diyeceksin

Vicdanın peşini bırakmayacak
Yaptıkların için hesap soracak
Görünce halimi donup kalacak
Şu yıkılmış aşık kim diyeceksin

Perişan halimi hiç düşünmeden
Beni sevdiğini bir kez demeden
O eski günleri benimsemeden
Şu yıkılmış aşık kim diyeceksin

Sefer Yazıcı 2

Kolay Değil

Sorma bana sakın nedir bu derdim
Seninle olmaya yetmedi sevgim
Beni bu halime koydu hasretin
Derdimi anlatmak hiç kolay değil

Zindan oldu bana sensiz günlerim
Ayrı geçen her gün seni zlerim
Soruyorsun neden yaşılı gözlerin
Derdimi anlatmak hiç kolay değil

Belki bu sözlerim beni anlatır
Belki acı gelir seni ağlatır
Bu benim gönlümde derin yaradır
Derdimi anlatmak hiç kolay değil

Boynum bükük her gün sebebi sensin
Benim bu halimi düşünmez misin
Sen de benim gibi sevemez mişin
Derdimi anlatmak hiç kolay değil

Kalemde kaęıda değil bu sözler
Kalbimin yazısı silinemezler
İçimi dökmeye yetmez bu sözler
Derdimi anlatmak hiç kolay değil

Biterse satırlar derdim biter mi
Bu itiraf bilmem sana yeter mi
Beni yıkan sen mi yoksa keder mi
Derdimi anlatmak hiç kolay değil

Sefer Yazıcı 2

Nasıl Bakarım

Bana laf söyleyip kalbimi kırma
Felek vurmuş zaten bir de sen vurma
Ben yanındayken ilgisiz durma
Senden başkasına nasıl bakarım

Sensin benim inan bütün umudum
Sen varken aklımda yok evim yurdum
Ben deliler gibi sana vuruldum
Senden başkasına nasıl bakarım

Sen mutsuz olunca bende mutsuzum
Sonsuz bir çöldeyim sensiz susuzum
Sana aşık oldum yok başka suçum
Senden başkasına nasıl bakarım

Şu yaşlı gözlerim yere akmaz mı?
Felek kaşpe deyip sille çakmaz mı?
Rabbim cehenneme atıp yakmaz mı?
Senden başkasına nasıl bakarım

Sefer Yazıcı 2

Nazlı Çiçek

Kara gecelerin güzel sabahı
Sen oldun bir tanem nazlı çiçeğim
Çilekeş gönlümde çekilen ahı
Sen kıstın bir tanem nazlı çiçeğim

Kader yıktı beni yerlere serdi
Bin çilem var iken bin defa verdi
Aklımdan çıkmayan en acı derdi
Sen sildin bir tanem nazlı çiçeğim

İçine düştüğüm bu koca selden
Beni sürükleyen amansız yelden
Yıllardır gülmeyen kalbimi benden
Sen çaldın bir tanem nazlı çiçeğim

Güzelliğın beni tiryaki etti
Aşkının ateşı yaktı tüketti
Bağrımdaki hançer tam isabetti
Sen vurdun bir tanem nazlı çiçeğim

Çaresiz bir halde ararken neşe
Yakalandı gönlüm bir garip düşe
Şu kara bahtımda toz pembe köşe
Sen oldun bir tanem nazlı çiçeğim

Sefer Yazıcı 2

Neden Ağlıyor

İlişti gözüme bir çift yaşlı göz
Düşündüm bu güzel neden ağlıyor
Çıkarken dilinden birkaç acı söz
Düşündüm bu güzel neden ağlıyor

Yanakları ıslak göz yaşlarından
Okunuyor derdi bakışlarından
Durup uzun uzun bakıp ardından
Düşündüm bu güzel neden ağlıyor

Yoksa bir zalim mi kırdı kalbini
Neden harab etti böyle kendini
Anlamak istedim onun derdini
Düşündüm bu güzel neden ağlıyor

Sarmış benliğini acı duygular
Yıkılan kalbinde birisi mi var
Takıldı aklıma garip sorular
Düşündüm bu güzel neden ağlıyor

Acaba dinmez mi onun çilesi
Yok muydu bu derdin hiçbir çaresi
Gezerken sıcak bir mayıs gecesi
Düşündüm bu güzel neden ağlıyor

Sefer Yazıcı 2

Sakın

Bir kalbim var seni seven
Laf söyleyip kırma sakın
Bir yolcuym sana gelen
Uzaklaşıp yorma sakın

Gönül kuşu gökte uçan
Etrafa sevgiyi saçan
Sürekli namlundan kaçan
Ateş edip vurma sakın

Her gün ayaklar altında
Sürünmek varmış bahtımda
Paspas olmuşum kapıda
Ayak sürüp geçme sakın

Yaralıyım içim yanar
Her gün biraz daha kanar
Görmeyince belki savar
Sen yarımı deşme sakın

Gülüp baktın gözlerime
Neden kandım sözlerine
Yaşıyorsun düşlerimde
Sen rüyamı bölme sakın

Acı şu dertli halime
Vurulmuşum bir zalime
Nasılsa girdim kalbine
Sen dışarı atma sakın

Her şeyi maziye gömmüş
Hayatı yeniden görmüş
İçimdeki ateş sönmüş
Sen yeniden yakma sakın

Sefer Yazıcı 2

Sen Çıkmasaydın

Sanma sakın kalbim böyle çarpardı
Aniden karşıma sen çıkmasaydın
Buzullara dönmüş yürek yanardı
Aniden karşıma sen çıkmasaydın

Kim derdi ki böyle aşık olurdu
Kim derdi ki mutluluğu bulurdum
Kim bilir nerede nasıl öldüm
Aniden karşıma sen çıkmasaydın

Göremezdim o can yakan gözleri
İşitmezdim tatlı şirin sözleri
Olmazdı bağrımda hançer izleri
Aniden karşıma sen çıkmasaydın

Kalmazdı hayatın bir tuzu tadı
Bu viran dünyanın olmazdı adı
Dinmezdi kalbimin acı feryadı
Aniden karşıma sen çıkmasaydın

Sefer Yazıcı 2

Seni Bekledim

Gönlüme hasretin koru düşünce
Geçtiğin yollarda seni bekledim
Çok özleyip gönlüm feryad edince
Geçtiğin yollarda seni bekledim

Bütün zorluklara göğüs gererek
Bütün çıkmazlara sabır ederek
Yorgunluktan dizim titreyene dek
Geçtiğin yollarda seni bekledim

Bilmem bu ayrılık eziyet niye
Ben yemin etmişim seni sevmeye
Belki yine bana dönersin diye
Geçtiğin yollarda seni bekledim

Özleyince melek gibi yüzünü
Duymak için birkaç güzel sözünü
Biraz teskin etmek için gönlümü
Geçtiğin yollarda seni bekledim

Sefer Yazıcı 2

Seni Yaşadım

Bak yine kalbimde sevda perisi
Bu akşam yanımda seni aradım
Bağrımda kor oldu aşkın ateşli
Gece sabaha dek seni yaşadım

Gülüşün aklımdan silinmez oldu
Gözlerini gördüm güneşim soldu
Yokluğunda odam hasretle doldu
Gece sabaha dek seni yaşadım

Neden böyle birden girdin aklıma
Bak sitemkar oldum kara bahtıma
Ateşle yazıldın gönül tahtıma
Gece sabaha dek seni yaşadım

Gözüme uykunun zerresi girmez
Hayalin karşımda bir an silinmez
Bu öyle bir sevda eşi görülmez
Gece sabaha dek seni yaşadım

Mecnunum derdimin yoktur çaresi
Kahreder öldürmez yürek yaresi
Hasretinden oldum dert meyhanesi
Gece sabaha dek seni yaşadım

Sefer Yazıcı 2

Senin Hasretin

Aklıma gelince o eski günler
O an benliğimi sarar hasretin
Görülünce yine gezdiğin yerler
Bana hemen seni sorar hasretin

Hep aynı köşeden bana gülünce
Kaybolursun ben yanına gelince
Kaybetmişim seni seneler önce
Bağrımı kor gibi yakar hasretin

O eski yerlerde seni ararken
Orda sevenlere seni sorarken
Albümdeki eski resme bakarken
Gözümde yaşları döker hasretin

Tek sorumlu benim seni kaybettim
Sonrada kendimi perişan ettim
Bu defa çözümsüz bir hata ettim
Kalbimi yerinden söker hasretin

Şana gelmek için gücüm yetmiyor
İnan gönlümdeki azap bitmiyor
Haykırmak istesem sesim çıkmıyor
Şimdi nefesimi kısar hasretin

Sefer Yazıcı 2

Sensizlik

Saatler geçmiyor sensiz kalınca
Hasret zor geliyor gece olunca
Sensizlik acısı kalbe dolunca
Adını haykırır ağlarım inan

Hasretin yük olur sırtıma biner
Kader bin bir çile altında çiğner
Birde yüreğimi şarınca dertler
Adını haykırır ağlarım inan

Şu hayatta sensiz bir gün görürsem
Şu boş sokaklarda sensiz yürürsem
Senden uzaklarda yalnız ölürsem
Adını haykırır ağlarım inan

Bir gün benden başka yarin olursa
Kalbinde başkası bir yer bulursa
Yaralı yüreğim sensiz kalırsa
Adını haykırır ağlarım inan
Beklide canıma kıyarım inan

Sefer Yazıcı 2

Sitem

Çıkıyor aklımdan o mahsun yüzün
Âdıkça ismini çilem bitmiyor
Unuttum dedikçe sarıyor hüzün
Sabır dualarım fayda etmiyor

Yapışmış yakama bırakmaz hasret
Aşk değil bu sanki birazda nefret
Bir canım var zaten o da emanet
Bırakıp ta beni çekip gitmiyor

Artık gözyaşlarım kurudu bitti
Vefasız, aşkıma kenara itti
Seven yüreğimi yaktı kül etti
Kalbi buz bağlamış kor eritmiyor

Sürekli aklımda seneler geçse
Ne olur o günler geriye gelse
Gönlüm aşk meyini fıçıyla içse
Sızsa da ismini hiç unutmuyor

Sürüklüyor beni bu aşkın seli
Unutanlar belki diyecek deli
Bütün dünya gelse etse teselli
Çilekeş kalbimi bak avutmuyor

Sevgim çok büyüse semaya çıksa
Şu koca evreni içine alsın
Senden bana gelen bir zerre olsa
Yine de bu sevgi sana yetmiyor

Sefer Yazıcı 2

Son Defa

Ölene dek kalbim senindir derken
Uzanıp elini tuttum son defa
Ayrılmayız diye yemin ederken
İçime ateşi soktun son defa

Demek ki yalanmış beni sevdiğin
Benden daha fazla çile çektiğin
Avunurum diye bana verdiğin
Resmine iç çekip baktım son defa

Açmamış bir güldün kalbimde solan
Sevgisiz, ilgisiz, sahipsiz kalan
Artık benim için anlamsız olan
İsmi dilimde andım son defa

Üzülüp küllenmiş eski aşkıma
Sinirlenip belki kara bahtıma
Kapılıp o eski duygularıma
Ardından gözyaşı döktüm son defa

Ömrümde ilk defa mesut olduğum
Seninle oturup hayal kurduğum
Saçına kırmızı güller koyduğum
O eski yerleri gezdim son defa

Kara kalemimi aldım elime
Zalimce bir sitem düştü dilime
Sevgimi haykıran bu defterime
Senin için şiir yazdım son defa

Sefer Yazıcı 2

Söyle Kader

Bana verdiğin bu çile
Biter mi hiç söyle kader
Gönül verdim bir zalime
Sever mi hiç söyle kader

Eriyorum günden güne
Dayanamam bu zulüme
Bir gün bu zalim yüzüme
Bakar mı hiç söyle kader

Geziyorum yana yana
Bu eziyet yetti cana
Kalbini acaba bana
Verir mi hiç söyle kader

Yanıyorum yüreğimden
Vurulmuşum tam kalbimden
O kaşları gözlerinden
Öptürür mü söyle kader

Aşık oldum düştüm dile
Sevdiğimi bile bile
Seven sevdiğine böyle
Çektirir mi söyle kader

Sefer Yazıcı 2

Suçlayan Gözlerle

Perişan olmuşsun ben görmeyeli
Suçlayan gözlerle bakma yüzüme
Izdıraptan zaten olmuşum deli
Suçlayan gözlerle bakma yüzüme

Az çekmedim ayrılığın elinden
Çile içtim vicdanımın dilinden
Bu bakışın vurdu beni kalbimden
Suçlayan gözlerle bakma yüzüme

Hayatım çileli bir kader yolu
Aşkından yitirdim ben sağı solu
Gördüm seni gözlerin dolu dolu
Suçlayan gözlerle bakma yüzüme

Sanki bugün kelepçeyle bağladın
Bir ben değil demek sende ağladın
Bakışınla kalp yaramı dağladın
Suçlayan gözlerle bakma yüzüme

Benim suçum neydi sevmekten başka
Yanıp kül olmuştum bir deli aşka
Neydi bu bakışın sitemden başka
Suçlayan gözlerle bakma yüzüme

Yıkık halin ise benim yüzümden
Bende çektim anlaşılır sözümden
Sakınırdım seni iki gözümden
Suçlayan gözlerle bakma yüzüme

Çağırısam o günler geri gelir mi
Yalvarsam rabbime seni verir mi
Bir gönle bu kadar dert yüklenir mi
Suçlayan gözlerle bakma yüzüme

Bu aşktan kopalı virane halim
Bitkin gördüm seni neydi o halin
Dayanamam buna canım benim
Suçlayan gözlerle bakma yüzüme

Sefer Yazıcı 2

Tövbekar

Kalbimde aşk nefret olmuş içerime sığmıyor
Saatlerim çile dolu gözlerim hep ağlıyor
Gönlüm azap olan aşktan artık çıkmak istiyor
Tövbekar oldum ben aşka çünkü gücüm yetmiyor

Kara bahtım bir kez bile güldürmedi yüzümü
Duymazlıktan geldi benim feryadımı sözümü
Kurumayan aşk pınarı yaptı iki gözümü
Tövbekar oldum ben aşka zehir etti ömrümü

Koşa koşa yorulmuştum her ümidin ardında
Ona muhtaç olduğumda hiç olmadı yanımda
Sevmesini bilemeyen vefasıza çattımda
Tövbekar oldum ben aşka yara açtı bağrımda

Sefer Yazıcı 2

Unutma

Bakışlarında hala ayrılığın izi var
Üzülme sevdiceğim her kışın bir yazı var
Elbet gelip geçecek bu çileli sonbahar
Unutma yollarını gözleyen birisi var

Aşk denilen baharın açmamış bir gülüsün
Seilmemiş Mecnunun erişilmez düşüsün
Bırak senin yerine yine Mecnun üzölsün
Unutma ki adını sayıklayan biri var

Sefer Yazıcı 2

Üzülme

Eğer bir gün ayrılmayı istersen
Giderim sevgilim sen hiç üzülme
Bu aşka noktayı koymak istersen
Giderim sevgilim sen hiç üzülme

Açık açık söyle benden bıktınsa
Boş hayallerimle seni sıktımsa
Senin ummadığın biri çıktımsa
Giderim sevgilim sen hiç üzülme

Mahvetsem de bütün geleceğimi
Acı çeke çeke seveceğimi
Bilsem de kahrolup öleceğimi
Giderim sevgilim sen hiç üzülme

Eğer gönlün varsa başka birinde
Bıraksan da beni çile içinde
Her şeyi bırakır yerli yerinde
Giderim sevgilim sen hiç üzülme

Bu aşkı gönlümden belki silemem
Zorla sana beni sev de diyemem
Kıymetsiz aşkımda ısrar edemem
Giderim sevgilim sen hiç üzülme

Sefer Yazıcı 2

Zindan Dünya

Umut dolu dünyamı kara bir zindan ettin
Aşk denilen silahla kendine esir ettin
Boynumdaki zincirin kalbimdeki ateşti
Sen beni bu dünyada deli divane ettin

Anlamadım bir türlü neydi benim bu halim
Bu zulme dayanır mı benim yaralı kalbim
Sever gibi görünüp gururumla oynarsın
Tek dileğim elinden kurtarsın beni rabbim

Parlayan güneşimin üstüne örtü çektin
Benim gönül bahçeme dert üstüne dert ektin
Bağrımdaki hasretti ektiğin dert tohumu
Sen beni bu dünyada sefil perişan ettin

Ellerimi açmışım yalvarırım Mevla ya
Seni görmek isterim olsa kısa bir rüya
Ben seni kaybedersem ölüm tek çarem olur
Zaten sebebim kalmaz dünyada yaşamaya

Susuzdum aşktan yana benim suyumu kestin
Sen hasret rüzgarıydın biraz zamansız estin
Eserken yüreğimden kopardın birkaç parça
Sen beni bu dünyada aşka tövbekar ettin

Sefer Yazıcı 2